

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gasparis Druzicki

Pawlowski, Daniel

Ingolstadii, 1732

VD18 90066324

Caput XIII. affectus, & cultus, quo Pater Gaspar prosequatur B.
Virginem, & quosdam alios Sanctos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45343

CAPUT XIII.

Affectus, & cultus, quo Pater Gaspar pro-
sequebatur B. V. & quosdam alios
Sanctos.

ADMIRABILIS DEI Mater, in hoc prodigiosis-
sima est, quod omnibus DEI servis, ante-
cedenter ante omnia divina beneficia, affectus
erga illam, DEO solo operante, innascatur: hæc
nempe aurora, seu aurea hora, præcedit Solem
Justitiæ, ipsamque Justitiam; sine hac Matre,
nemo fit Filius DEI, absque hac DEI thesaura-
ria ditatur nemo, sine hoc Sanctissimæ Trinita-
tis (juxta Hesychium) complemento, nemo
pertingit ad mensuram plenitudinis Christi. Et
certè non decet aliam esse ad Cælum viam, nisi
quæ fuit DEO ad terras via, nempe MARIA.
Per hanc quo pacto Patrem Gasparem divina
manus direxerit, duxeritque ad perfectionem,
colligi potest ex illustrationibus illi divinitus fa-
ctis, quas in libello ejus reperi.

Dei Mater
aurora omnis
Boni.

1. Anno 1621. die Præsentationis B. V. in
oratione venit mihi in mentem, quod aliquan-
do audieram, Beatissimæ Virgini inter omnes
titulos, qui illi in Litaniis (quæ Lauretanæ di-
cuntur) tribui solent, maximè placere illum,
Mater admirabilis, cumque hunc titulum usur-
parem, objectus, & impressus est mihi alter titu-
lus, Parens Pretiosissima, quem tunc decrevi mihi
familiarem usu reddere.

Titulus B. V.
Parens Pre-
tiosissima.

2. Die 24. Novembris, Purissimam Pretio-
sissimamque Parentem, in oratione, omnibus
post

post DEUM rebus, toti mundo, & omnibus mundis similibus, & actu possessis prætulit, & me pro tunc præferre, juramento confirmavi.

3. In Festo Conceptionis Pretiosissimæ Parentis, cum N. N. me Beatissimæ, Pretiosissimæque Parenti, in Hereditatem tradidi, & traditionem illam voto, atque juramento firmavi, eoque non semel, sed frequentius repetito. Hac facta traditione, sensi interius tales deductiones. *Hereditas mea es.* 1. *Liberum ergo mihi est jam, & erit, facere tecum quod volo, & tractare te, prout volo.* 2. *Non potes igitur ullâ tui parte, ullâ tuâ actione offendere filium meum: indignissimum enim est, in mea hereditate nasci offensas Dei.* 3. *Non potes igitur calamo, chartâ, libro, filo, cubiculo, quacunque reuti, ut vis, & quando vis, sed à me facultatem petere utendi, & ex mea voluntate, prout scilicet me velle judicabis, uti debabis.* 4. *Ulcisci injurias nunquam debebis, nec ulli offendi, sed mihi totum relinquere, ut ego si voluero causam agam, ut litem prosequar, si autem etiam voluero, negligam.* 5. *Quidquid ergo tibi acciderit, dextri, sinistri, una aut plures simul,urbationum occasiones, à me illa omnia venisse putare, & tanquam ac hereditaria tua domina recipere debes, simulque cum gaudio, & exultatione omnia subire, ex hoc tanquam certo signo colligens, quòd mihi cura sis, & quòd ego hunc agrum, hunc hortum, hanc vineam colam, arem, purgem, putem, visitem, quod tibi consolationi magnæ esse debet, utpote, quod tua traditio accepta mihi, accepta à me, & cura mihi sit.* 6. *Debes ergo erga me animo fidenti*

Beatissima
Virgo Here.

Illationes fa-
cta ex tradi-
tione sui in
Hereditatem
B. Virginis.

fidenti esse, & per omnia, post DEUM à me, & mea cura pendere, omniaque à me expectare, sicut infans omnia expectat à Matre: sicut ager ad hoc ut fructum ferat, omnia expectat ab agricola, & à Cælo, culturam scilicet, segetem, pluviam, calorem, ventos, rorem, &c. 7. Debes ergo esse *Arendarius* *Proventus debiti B. V.* meus deinceps, vel *locatarius*, ut utaris teipso, sed non tanquam tuo, verum tanquam meo, fructum mihi ex teipso ordinarium, annum, menstruum, diurnum, horarium, pendendo, & nemini teipsum me invitâ impendendo.

4. Oranti mihi die 23. Aprilis. 1622. oblata est quæstio, an paratus essem quoddam certum tribulationis genus subire, & pati? respondi initio, me indignum esse, qui tam generosam Crucem post Christum ferrem, fragilitati meæ, atque impotentia fatis esse puerilem aliquam tribulationem, unius virgulæ ictum ferre me non posse, nedum tantam Crucem Athletis illustribus dignam: si tamen illam imponere divinæ Majestati placeret, me non recusare illam. Deinde respondi, eâ de re mecum deliberandum non esse, neque meum consensum, aut apparatus exquirendum, sed voluntatem Pretiosissimæ Parentis, Heredis meæ, atque Dominæ absolutæ esse exquirendam; an illa contenta sit futura, si sua isthæc hereditas (hoc est ego) hoc modo tractetur: *Sicut enim mi Omnipotens Deus, nihil aliud à Tua Majestate peto, quàm quod mihi Pretiosissima Parens mea, abs Te precatur: ita nihil horum recuso abs Te sustinere, quæcunque mihi Pretiosissima Parens, ac Heres mea immitti, & imponi permittit.*

Dependentia à B. V. tanquam Herede.

5. Anno 1622. die 1. Novembris, supplicans Sanctissimæ Trinitati, JESU Christo, Beatissimæ Virgini, Sanctisque Angelis, pro avertendo à nobis periculo pestis, cum ad orandam Pretiosissimam Parentem devenissem, valdè asseveranter, & reflexivè intellexi, nullum deinceps ex nobis moriturum hac peste, quod & evenit.

6. Die vigesimâ primâ ejusdem Mensis, in Festo Præsentationis Beatissimæ Virginis, oranti mihi, atque à DEO, filialem, erga Pretiosissimam Virginem, amorem, devotionisque augmentum petenti, & ut Hereditas ejus esse possem, postulanti, responsum mihi est interiùs; ut jam non id poscerem, sed illud; ut vicissim heres Pretiosissimæ Parentis esse possem, simulque tunc mihi inspiratum est; ut ab hac die, ad Conceptionis Festum, disponerem me, ad dignè accipiendam Pretiosissimam Virginem, in meam Hereditatem.

7. In Festo Conceptionis B. V. ex divino, ut puto, instinctu peculiari, accepi Pretiosissimam Parentem, in Hereditatem meam, & factus sum hæres illius: ad quam rem præparare me conatus sum pro Viribus meis, per gratiam DEI, mihi concessis. In his erant hæc. 1. Obibam aliquoties celestes ordines, postulando ab eis eleemosynam, & ornatum, ad digne accipiendam, & adeundam hanc hereditatem. 2. Crebrò postulabam à DEO doctrinam, de modo, quo possem fieri hæres, & quo hanc hereditatem possem tueri, colere, hanc orationem repetendo. Mi IESU, da mihi, ut Pretiosissimæ Parentis heres fiam, & doce modum, quo fiam

*Preparatio
ad accipien-
dam B. V. in
Hereditatem*

ties celestes ordines, postulando ab eis eleemosynam, & ornatum, ad digne accipiendam, & adeundam hanc hereditatem. 2. Crebrò postulabam à DEO doctrinam, de modo, quo possem fieri hæres, & quo hanc hereditatem possem tueri, colere, hanc orationem repetendo. Mi IESU, da mihi, ut Pretiosissimæ Parentis heres fiam, & doce modum, quo fiam

fiam. 3. Disciplinas, & in cibo parsimoniam auxi.
 4. Vigiliam Conceptionis totam jejunavi, pene nihil comedens. Accepi autem Hæreditatem hanc in Sacro, in quo notabiliter adverti factitatas mihi à dæmone multas tribulationes, ex quo intelligebam, DEO quidem rem cordi, diabolo autem odio fuisse. Eodem die accepi, per intercessionem Pretiosissimæ Parentis, magna & efficacia lumina, ad me humiliandum, per abnegationem, & professionem stultitiæ, per exaltationem in me divinæ gratiæ. Quas ego veritates, inter magnas DEI gratias numerare debeo, cum notabiliter sentiam, maximos me in via DEI progressus fecisse per hæc lumina, & maximam animi quietem, libertatem, demissionem, altitudinem &c. consecutum.

8. Anno 1623. Die Conceptionis Pretiosissimæ Matris, cæpi degustare nonnihil; quid sit incessabiliter Deo servire, & inhærere affectu præsertim amoris, Sicut B. Virgo incessabiliter adhæsit, magis quam ipsa Seraphim adhærescunt. Eadem die, supra hanc ipsam incessabilitatem examen particulare facienti, subiit mihi in mentem, hunc affectum impetratum mihi, ad degustandum, à Pretiosissima Parente

Degustatio incessabilis adhesionis Deo.

9. Anno 1626. in præparatione ad Conceptionem B. V. venerat mihi in mentem assumere Pretiosissimam Parentem in sponsam; super quâ re deliberans, & DEUM consulens, dixi Sacra quatuor, & alias orationes adhibui. In Vigilia diei, nihil panem comedi. Ipso die Festo accepi cum divina gratia, Pretiosissimam Parentem

Acceptio B. V. in sponsam.

mihi in Sponsam, eodemque die aliquot illi tradidi personas, in Filios, & hereditates.

*Traditio sui
in Mancipium
4m B. V.*

10. Eodem mense tradidi me Pretiosissimæ Parenti in Mancipium, & servum: visum enim est mihi ab hoc affectu incipere erga Pretiosissimam Parentem, licet defacto ex omnibus affectibus, & modis quibus me Pretiosissimæ Parenti mancipavi hactenus, iste sit ultimus: quia iste mihi post omnes in mentem venit.

Sic præjactis à Deo fundamentis, confurrexit eximia in animo Patris Gasparis, Marianæ pietatis fabrica, variusque divinam Parentem colendi, sibi que demerendi apparatus, ex quo pauca nonnisi delibanda duxi. Ac imprimis, singulis mensibus unam deligebat hebdomadem, in qua Pretiosissimæ Parentis honori quotidiana Missæ Sacrificia addicebat, in quem finem conscripserat Liturgica exercitia, tenerimis, erga Matrem DEI, affectibus plena.

Præces colendi B. V. in Octobri.

Octobrem integrum cujuslibet Anni ejusdem Hyperdulico cultui consecrabat, hisque modis eam venerabatur. 1. Legebat de ea, de vita, laudibus, Mysteriis, miraculis, beneficiis ejus. 2. Colloquiorum suorum materiam habuit, Pretiosissimam Parentem. 3. De eadem quotidianas instituebat Meditationes, præsertim de titulis ejus, quos in magno numero conscriptos in promptu habuit. 4. Eosdem titulos oretenus recitabat, atque ita distribuabat in dies, ut ultima die Mensis compleret 365. titulorum recitationem, & considerationem. 5. In dies singulos hujus Mensis, faciebat aliquam actionem ex imitatione illius. 6. Decadem

eadem actuum de ea conscriptorum, singulis diebus per aliquem orandi modum relegebat, idque loco pensionis diurnæ, debitæ à se Pretiosissimæ Heredi suæ. 6. Mortificationes Mensi appropriatas, ex peculiari cultu hyperdulico ejusdem faciebat, & alias consuetas ex eodem motivo facere curabat. 7. Singulis diebus imprimebat sibi dolorifere Stemma Pretiosissimæ Parentis, nempe nomen ipsius Sanctissimum. 8. Assidue per hunc Mensemolvebat manibus, & linguâ, & corde Rosarium. ejusque aliqua Mysteria; præcipuè verò ingeminabat cum oblectatione animi illos titulos. O MATER DEI! O MATER admirabilis! O PARENS Pretiosissima. 9. Exercitia MARIANA à se conscripta, reddebat sibi familiaria, quotidieq; ea per ordinem usurpabat. 10. Faciebat singulis diebus, totius corporis, & animæ, omniumque potentiarum nomine, ministerio, cultum aliquem Pretiosissimæ Parenti, & tanquam tributum totius sui pendebat. 11. Per hunc Mensem, primitias diei cujuslibet Pretiosissimæ Parenti dabat. Similiter ejusdem honore concludebat quemlibet diem. 12. Habebat indiculum, seu Litaniam Amatorum Pretiosissimæ Parentis Singularium, quos singulis hujus Mensis diebus, aliquo affectu, & cultu prosequabatur, per eorumque intercessionem, augmentum in se erga Pretiosissimam Parentem, petebat.

Impressio dolorifera nominis B.V.

Exercitia autem MARIANA, hæc inter cætera habebat usui: Accepto Rosario in singulis ejus globulis repetebat. 1. Pretiosissima Parens estimo Te super omnia Deo minora. 2. Pretiosissima

Exercitia Mariana.

Heres nostra, benedic hereditati Tuæ, vel accipe me in hereditatem Tuam. 3. Domina opitulare. Domina non opitulaberis? 4. JESUS, MARIA, dulcissimi amores mei, patiar ego, moriar ego amore vestri, totus sim vester, & nullus meus. 5. Pretiosissima Parens monstra Te esse Matrem. 6. Pretiosissima Parens trado me Tibi in mancipium. 7. Pretiosissima Parens vulnera cor meum amore Tuo. Habebat & alia plura, quæ interdum ita permiscebat, ut aliud in majoribus Rosarii globulis, aliud in minoribus percurreret.

Ex affectibus, quibus in divinam Matrem ferebatur, hi erant præcipui.

Affectus erga
B. V.

1. Pretiosissima Parens protestor coram DEO, quòd gloria Tuæ integritatem redimere, augmentumque illius procurare cupiam, & paratus esse velim, & judicem, etiam cum mei ipsius, etiam cum totius Creaturæ (exceptâ JESU Christi Humanitate) jacturâ, in quantum id gustui divino conforme est, aut esset.

2. Pretiosissima Parens est quidem id, per præsentem ordinem rerum impossibile, ut ego Te in gratia, & gloria divinæ donis excedam. Si tamen id possibile, & in manu mea esset, nollem protestor id esse, sed cuperem, & quantum ex me, facerem, Te, tam meipso, quam omni purâ Creaturâ digniorem, gratiosorem, gloriosorem, juxta Dei placitum, Maternitatisque divinæ Condignum.

3. Pretiosissima Parens usque ad eò mihi compla-
teo in cura, & patrocínio Tuo circa me, inque amo-
re, & studio meo circa Te, ut si vellet Deus (quod
utique non vult) me salvare, & glorificare sine in-
terventione Tua pro me, & sine cultu, amoreque
Tui

Tui in me, vellem petere humillimè à Deo, ut non-
nisi juxta voluntatem, atque charitatem Tuam sal-
varer, & glorificarer: nolo enim ullum bonum tem-
porale aut æternum, habere, quod non meritis Tuis
ô Pretiosissima Parens, veritate jubente, cogar me
Tibi per omnia post Deum, & Christum JESUM,
profiteri debere, juxta DEI voluntatem, atque salvo
in omnibus ejus divino gustu.

4. Pretiosissima Parens, amo Te post DEUM su-
pra omnia: quia DEUS super omnem puram Crea-
turam amavit, & amat Te: quia omnes Sancti,
omnes cives celi amaverunt, & amant Te: quia si
non amavero Te, DEUS non salvabit me, amo Te, &
si mille corda haberem, mille cordibus amarem.
O amatrix mortalium! O raptrix cordium! O dul-
cissima esca, & mellitissimè laqueæ peccatorum! Amo,
amo Te, & in amore Tui mori volo. O Mater cen-
ties, millies, millionies, infinities & ultra amanda.

5. O mihi omni re, & spe pretiosior Virgo! ô
fons boni mei universi! ô tessera salutis meæ! ô
predestinationis, Vocationis, gratiæ, Justitiæ, perse-
verantiæ, gloriæ meæ medium! serò pretium Tui
agnovi, & quàm pretiosissima sis, à Te didici. Teste
ergo Cælo, & terrâ, protestor Te esse pretiosorem
cunctis infra DEUM: cum hac Tui æstimatione, &
amore perseverabit anima mea, dante id mihi eo,
qui omnia tribuit Tibi.

6. O MATER DEI mei, quibus Tibi affectibus
gratulabor Maternitatem hanc Tuam! ô si omnium
mibi corda essent! ô si omnium potens essem volun-
tatum, potentiarum, & operationum! ô si cor ipse
totus essem, non quantus sum, sed quantum est totum
universum! vellem Tibi sic gratulari, gratulari
inquam,

inquam, Te DEO, & DEUM tibi. Te illi ancillam, illum Tibi filium? O ancilla Domini, Te toto me gratulor aeterno DEO! O MATER DEI, Tibi toto me gratulor filium DEUM. Sed quantum est hoc, quod toto me gratulor Tibi? Te potius o Virgo, ancillam DEO, & DEUM filium Tibi, gratulor illo ipso DEO, ejus Mater es. Sit ergo ille gratulatio Tua, qui factus est generatio Tua, gloria Tua.

*Festa DEI
Matris præ-
cipue cele-
brata.*

His tam sublimibus affectuum flammis inardescerebat animus Patris Gasparis, erga DEI Matrem, frequenter quidem, sed potissimum in Festis ejus, quorum celebrandorum speciales habebat præscriptas praxes: eas tamen hic referre longum esset.

*Cultus quoti-
dianus B. V.*

Quotidie verò eandem Pretiosissimam Parentem sic venerabatur. 1. Consurgens à somno, per manus ejus omnes actiones suas Sanctissimæ Trinitati offerebat. 2. Eam simul cum Domino Jesu, tanquam operariam conducebat, ad operandum in se, & in aliis ad se pertinentibus gratias efficaces, promittebatque illi pro opere, aliquorum actuum mercedem, quàm tempore designato, nempe post Sacrificium Missæ, deinde vesperi exsolvebat. 3. Triplici ejus, in die, ad signum datum salutationi, adjungebat Orationes Sanctæ Mechtildis, ad impetrandam felicem mortem. 4. In singulis Sanctissimi Sacramenti visitationibus eam quoque tenerrimè, & appretiativè salutabat. 5. In egressu cubiculi semper osculabatur imaginem ejus, commendans se, & causam egressus, & dominium cubiculi. 6. Qualibet mediâ

mediâ nocte, inter alios actûs, eam salutabat, petebatque augmentum amoris ejus in se, hoc modo: *Piissime JESU, Pretiosissima Parentis MARIE amorem volo. Da mihi amorem ejus, propter amorem ejus, majorem omni amore ejus.*

Quæ concernunt affectum, & cultum, quo Pater Gaspar ferebatur in alios Sanctos, aliqua ex ejus luminibus adnoto.

1. Die 14. Novembris, 1623. accepi mihi in Patronum specialem, S. Henricum Susonem, in Sacro, coram Sanctissimo Sacramento. Quam verò ei patrocinium hujus Sancti, Æternæ Sapientiae addictissimi profuerit, brevi patuit. Die enim decima septima Decembris, (verba ejus sunt) quæ est septima ante Vigiliam Nativitatis, & pridie Expectationis partûs B. V. quâ die dicuntur Antiphonæ O. in Ecclesia cæperam cogitare de disponendo me ad desponsationem cum Æterna Sapientia, sed affectu reverentiæ motus, destiti, de desponsatione cogitare, facienda in die Natalis Domini, statuens toto Anno sequenti, me prius ad id præparare, fuique in eo proposito: cum subitò, ultimâ Decembris, invasit me cupido, sequenti die, qui est Circumcisionis Domini, faciendi desponsationem cum Æterna Sapientia, quam & feci, magnâ meâ cum consolatione, in Sacro. Quo etiam die, ante hanc desponsationem professus sum desiderare me, ut sim verus JESU Socius, ut incessabiliter DEUM amem; ut sensualitatem in me excoquam: ut quotidie proficiam, & DEO ardentius serviam: ut totus indiviner in DEUM. Post professionem verò istorum deside-

*Patronus S.
Henricus
Suso.*

*Desponsatio
cum Æterna
Sapientia.*

desideriorum, factam, ad purum DEI gustum professus sum, me horum ipsorum realem obtentionem petere loco xenii, & strenæ, ab æterna Sapientia.

Patrona S.
Barbara.

2. Die 4. Decembris, 1623. accepi in Sacro, coram Sanctissimo Sacramento, ante communionem, mihi in Patronam, S. Barbaram; ut illa præesset Sacrificiis Missæ, à me peragendis: Ex tuncque capi coronam dicere, ante, & post Sacrum, de Sancta Barbara.

Patronus S.
Joseph.

3. Die 19. Novemb. 1625. accepi mihi in Specialem Patronum magno affectu, S. Josephum Sponsum Pretiosissimæ Parentis, recepiq; eodem die statim ab illo pignus benevolentia, scilicet libellum quendam, qui insigniter in me devotionem erga Pretiosissimam Parentem promovit.

Patroni
SS. Novi.

4. Anno 1627. Die 2. Novembris, docuit me divina gratia, ut ad Sanctos recenter ad beatitudinem admissos, peculiarem haberem devotionem, invocando, & primam gratiam ab eis rogando, sortem illam eis gratulando: In specie autem, sub Sacro tempore communionis, docuit me, cum eo gustu, affectu, reverentiaque arcta, Sanctissimum Sacramentum sumere, cum qua animæ sanctæ, recenter è Purgatorio educæ ad Beatitudinem, DEUM, quem jam clarè spectant, amplectuntur.

Patronus supremus ex
Seraphim.

5. Die 16. Decembris, 1623. ex speciali quadam motione interna, dixi Votivam de Angelis, idque ex hac occasione; quia in hujus diei Sacro, proposueram mihi supremum Angelum ex Seraphim, accipere in Magistrum, & Patronum, exemplariq; incessabilis ad Deum adhesionis,

pro-

propofuique specialiter ad illum Spiritum esse devotus singulis diebus, exemplo Sancti Sufonis.

Inter propofita Anni 1624. hæc habet. Fa- Patroni SS. ignoti.
ciam aliquid in honorem Sanctorum illorum qui sunt mundo ignoti, & nullum habent honorem in Ecclesia militante.

Præterea Singulariter addictus fuit Socie- Societas Se-
tati Seraphicæ, id est illis Sanctis, tam ex Ange- raphica ex
lis, quàm ex hominibus, qui specialiter VERBO Angelis.
Incarnato afficiebantur, & afficiuntur. Qualis est ex Angelis, S. Michael, qui Lucifero dedignant DEUM Hominem adorare, primus restitit cum aliis, qui Angeli Michaelis vocantur in Apocalypfi. Qualis etiam singulariter est S. Gabriel Matris divinæ Paranympus. Ex hominibus verò præter ipsam Pretiosissimam Parentem, & S. Josephum, omnes illi Sancti, qui Societas Se-
speculari Sanguinis, & amoris, & beneficiorum raphica ex
nexu, Christi Humanitatem profecuti sunt; uti hominibus.
est S. Joachim, S. Anna, Fratres Domini, Apostoli, S. Joannes Baptista: Benefactores, & Benefactrices Christi in temporalibus &c. Ideo autem hos omnes vocabat Societatem Seraphicam: quia ut supra retuli, die quodam in Sacro visus est illi Christus JESUS, ad instar Seraphini Cruciformis.

C A P U T XIV.

Privata quædam Festa, ex devotione, à Patre Gaspare celebrata.

QUOD Clemens Alexandrinus de viro justo ait; universa ejus vita est, quidam celebris,